

Kırmızı Ruj Lekesi

– Ümit Seyhan · 03 Eylül 2017

Gün batımı dedim adına Dağ taş reyhan kokusu

Beni güzel hatırla

Kına yakmış dağlar başına

Her adımım bir hasret Türküsü

Kim ne derse desin bana ne

Dilden çıkan kadar

isabet etmez mermi

Emsede düşün

Gözlerimden süzülen kanı

Gel sarıl,son kez sımsıkı

Beyaz gömleğinde ki benden değil

Kırmızı bir ruj lekesi

Sür gözlerimin sürgüsünü

Ezberimde zaten baharlar, yazlar

Akıt kulaklarıma erimiş demiri

Dilimde zaten kemanlar, sazlar

Keşmekeş zamanlarımın

Kara gözlü şahidi

Aşk diye dibi delik bir heybeye

Doldurdum da doldurdum

Yüreğimde biten her şeyi

Tek yaprakken daha yoldum

Şimdi yüreğim çorak bir tarla gibi

Geceleri seçen yıldızlar

Seherde uyanan kuşlar

Gelincik tomurcuklarından yapılan kızlar

Beyaz yüzlü papatyalar

Asmalı çardak

Elma ağacında ki çatlat

İpleri kopmuş hamak

Hepinizde

Kırmızı rujlu dolgun birer dudak
Siz mi öptünüz yoksa boynundan
Benden önce
Ölümü mü göze alarak

Apansız uyanmak var ya
En derin yerindeyken uykunun
Eylül'ün yanakları al al
Bak diyorum bak gözlerime
Ne ruj nede düş lekesi bu
Utanacak ne var.

Soyundu dallar
Esti rüzgarlar
Pencereme yığıldı renkli yapraklar
Üşüdüm iliklerime kadar
Düşlerimde sarılacağım
Bu kez beyaz gömleğini çıkar

Eylül'de can,
Gözlerimde düş,
Gömleğinde ruj lekesi
yağsın yağmurlar yıkasın bizi ..

Ümit Seyhan